

на онзи свѣтъ. Извѣстно че въ пѣкъль мыслятъ. Гл. 172. „Ни гледай снахо юнаци, Лю гледай снахо иманѣ, Иманѣ гнило буниште, Иманѣ, мале, иманѣ, И га ми е харо на къту (т. е. почемъ ми е на огънишу) у къти харо, т. е. несреѣна, човекъ когъ не воле. В. 368). Дафино снахо хубава! Харо го мла майка ти“. „Мале ле, стара пехеро! Харо те ало тебека, За сынъ ти мале,—, Церна ти была керпа ти“. В. 16. Е, море Калъо, Калъино! Добаръ си ризикъ имала, Имала нимала! Майка ѣ зела момчето, Калина зе едно старо харо! В. 124—125. Гатанки, стари приказки, и пословици. Какъ то за змѣюве, самодивы, юды, харо, марой, караканджу, въмпиръ, влъкодлацы. Пж. 12—13.

Харосвамъ *гл. дл.* благоденствую (*син.* добрувамъ): Такъвъ никога нѣма да хароса, нѣма да стане чловѣкъ. Л. Д. 71 р. 231. Кой-то само ся трепе да работи а не пести, той не харосва. *иб.* р. 232. Дрѣвко-то ся прѣнася и прѣмѣща често и къщъ, която ся прѣмѣща често—никога не съмъ видѣлъ да харосать. *иб.* р. 198. Дѣте-то—става единъ малъкъ господаръ и заповѣдникъ, кой-то мѣчи родители-ты си па и самъ не харосва. *иб.* 72 р. 148.

Хартисва *гл. дл. им.* артисва, достаточно: Попать, да е здравъ, като надонесе по нѣкога нурія (порѣзаницы, начинки), чи, вѣрвате ли, и на свине-тѣ хартисва. Л. Д. 1870 р. 167.

Хартія *с. ж.* **Хартийка** *ум.* бумага, бумажка: Банко, щъ да те изпишъ. На турска бѣла хартія Седринопольско мастило. Д. 60, 5—7. Сега хора-та не пишътъ вече съ орлево перо на дѣска, нъ съ златно писалче по коприненъ хартиѣ. Л. Д. 69 р. 174. Тие извадиле изъ джебове-те си двѣ довольно голѣми стаплетъ съ ракия и една хартийка съ бадемъ и сѣднале на тревата. З. 194. **Хартиенъ** *пр.* бумажный: По нѣкои царства има и хартиени пары и то ето зашто! Л. Д. 1873 р. 235. Хартияна-та машина. *иб.* 75 р. 111.

Харчлъкъ* *с. м.* деньги на расходъ: Кръчмарътъ—ще ма нахрани и напои, хемъ и харчлъкъ ще ми даде. Зж. 86.

Харчовиѣ *пр.* расточительный: Отъ незнаяне смы тѣй пове-че харчовиѣ отъ колко-то пестовны. Л. Д. 1871 р. 158.

Харчъ* (*hhardj* 1. *Revenu, tribut.* 2. *Dépense, sortie de la caisse*) *с. м., сг. м.* **Харчътъ**, расходъ: Не е голѣмъ харчъ за калѣки. Л. Д. 1876 р. 106. Съ чюдъ конь по-малко харчъ ся прави. Ч. 227. Въ тие мѣстности гореказанните харчове би биле напразни. З. 319.

Харчъ *гл. дл.* расходую: Сѣки може да харчи своите пари и да ги дава кому-то ще. З. 209. И у насъ на колко ли мѣста харчатъ за вино и ракиѣ стотини хиляды гр. а за училища никой не дава ни паръ! Л. Д. 1872 р. 249. Харчъ на широко (*трачу много*).—Харчатъ ли ти